

ZRELOST
OSHO

Odgovornost da budeš ono što jesi

Biblioteka
BUĐENJE

花

花

花

花

花

花

花

OSHO

ZRELOST

Odgovornost da budeš ono što jesi

Smernice za novi način života

Leo commerce
Beograd, 2017

Naziv originala:
Maturity: The Responsibility of Being Oneself, by Osho

Naziv knjige:
Zrelost, Odgovornost da budeš ono što jesi – OSHO
Copyright © 1999 OSHO International Foundation, www.osho.com/copyrights
Copyright © 2017 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Materijal u ovoj knjizi odabran je iz raznih razgovora koje je Osho uživo držao pred publikom. Svi Oshovi razgovori objavljeni su u celosti kao knjige a raspoloživi su i u vidu originalnih audio-snimaka. Audio-snimci i kompletna tekstualna arhiva mogu se naći putem onlajn OSHO biblioteke na www.osho.com.

OSHO je registrovani zaštitni znak Osho International Foundation,
www.osho.com/trademarks.

Urednik:
Nenad Perišić

Prevod:
Irina Vujičić

Lektura i korektura:
Jelena Dimitrijević

Prelom i korice:
Leo commerce

Za izdavača:
Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce, Beograd

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd
Mihajla Bandura 36
011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/517-874
E-mail: nesaperisic@gmail.com
info@leo.rs
www.leo.rs

Štampa:
Sajnos, Novi Sad

Tiraž: 1000

ISBN 978-86-7950-440-1

Sadržaj

PREDGOVOR	
Veština življenja.....	7
DEFINICIJE	21
Od neznanja do nevinosti.....	21
Zrelost i starenje.....	24
Duhovna zrelost	32
SEDMOGODIŠNJI ŽIVOTNI CIKLUSI.....	38
ZREO ODNOS	59
Zavisnost, nezavisnost, međuzavisnost.....	59
Potreba i davanje, ljubav i izobilje.....	60
Ljubav i brak.....	68
Roditelj i dete.....	72
Ljubav i svest daju biće.....	81
NA RASKRŠĆU PUTEVA.....	87
Kada večnost prodre kroz vreme.....	87
Zakoni starenja.....	97
SIMPTOMI	105
Stranac u dnevnoj sobi	105
Menopauza – to nije samo „ženska stvar”	107
Perverzni matorac.....	110
Gorčina.....	113
PRELAZI	115
Od NE do DA	115
Integracija i usredsređivanje.....	118

Kada rođenje i smrt postanu jedno	127
Odustajanje od igre	134
ZAGONETKE	136
Opravdano ubistvo	136
Život bez ponašanja	140
Od seksa do senzualnosti	152
TRAJNO PUTOVANJE	158
O AUTORU	164
CENTAR ZA MEDITACIJU	165

Predgovor

Veština življenja

Čovek je rođen da živi, ali sve zavisi od njega. Može život da mu promakne. I dalje će disati, i dalje će jesti, i dalje će stariti, i dalje će ići ka grobu – ali to nije život, to je postepena smrt. Od kolenke pa do groba... sedamdeset godina postepene smrti. Pošto milioni ljudi oko vas umiru ovom postepenom, sporom smrću, počinjete da ih podražavate. Deca sve uče od ljudi koji ih okružuju, a okruženi smo mrtvima.

Stoga prvo moramo da shvatimo na šta mislim kad kažem „život”. To nije prosto starenje, mora biti odrastanje. A to su dva sasvim drugačija pojma.

Za starenje je sposoban svaki živi stvor. Odrastanje je isključivo pravo ljudskih bića.

Samo retki to pravo i ostvare.

Odrastanje znači da svakog trenutka sve dublje zadirete u princip života; znači da se udaljujete od smrti – a ne da idete ka njoj. Što dublje zalazite u život, sve više razumete besmrtnost koja je u vama. Udaljujete se od smrti; u jednom trenutku uviđate da je smrt samo presvlačenje odela, ili selidba, promena oblika – ništa ne umire, ništa *ne može* umreti.

Smrt je najveća iluzija koja postoji.

Kao primer odrastanja pogledajte drvo. Dok drvo raste, njegov koren širi se nadole, sve dublje. Postoji ravnoteža – što je drvo

Zrelost znači isto što
i nevinost, samo uz
jednu razliku: ona je
povraćena nevinost,
ona je ponovo
osvojena nevinost.

više, korenje će dublje ići. Ne možete imati drvo visoko četrdeset pet metara s malim korenjem; takav koren ne bi mogao da drži toliko ogromno drvo.

U životu, odrastanje znači rast u dubinu sebe samog – tu je vaše korenje.

Po meni, prvi princip života je meditacija. Sve ostalo je na drugom mestu. Detinjstvo je najbolje vreme. Dok starite znači da se primičete smrti i sve vam je teže i teže da uđete u meditaciju.

Meditacija znači ulaženje u sopstvenu besmrtnost, ulaženje u svoju večnost, ulaženje u svoju božanstvenost. Dete je najkvalifikovanija osoba za to jer još uvek nije opterećeno znanjem, religijom, obrazovanjem, opterećeno raznim glupostima. Dete je nevino.

Međutim, nažalost, nevinost mu se osuđuje kao neznanje. Neznanje i nevinost imaju sličnosti, ali nisu isto. Nevinost je takođe stanje neznanja – ali postoji i ogromna razlika, koju je celo čovečanstvo do sada zanemarivalo. Nevinost nije puna znanja, ali ni ne želi da to bude. Potpuno je zadovoljna, ispunjena.

Malo dete nema ambicija, nema želja. Toliko je zainteresovano za trenutak – ptica u letu u potpunosti mu zaokuplja pažnju; leptir, njegove divne boje, i ono je očarano; duga na nebu... i ne može da zamisli da postoji nešto značajnije, bogatije od ove duge. I noć puna zvezda, brojnih, dalekih zvezda...

Nevinost je bogata, puna je, čista.

Neznanje je siromašno, prosjak je – želi ovo, želi ono, želi da bude puno znanja, želi da bude ugledno, želi da bude bogato, želi da bude moćno. Neznanje hoda putem želje. Nevinost je stanje bez želja. Ali pošto su i jedno i drugo bez znanja, zbunjuju nas njihove prirode. Uzimamo zdravo za gotovo da su oni jedno te isto.

Prvi korak veštine življenja biće da razumemo razliku između neznanja i nevinosti. Nevinost mora da se podržava, da se štiti – zato što je dete donelo sa sobom najveće blago, blago koje mudraci nalaze tek posle velikih napora. Mudraci govore da su ponovo postali deca, da su se preporodili. U Indiji pravi braman, pravi znalac, naziva sebe *dvidž*, dvaput rođen. Zašto dvaput rođen? Šta se dogodilo s prvim rođenjem? Otkud potreba za drugim? I šta će steći drugim rođenjem?

Kada se drugi put rodi steći će ono što mu je bilo dostupno i prvi put, ali što su mu to društvo, roditelji, ljudi koji ga okružuju, uništili. Svako dete kljuka se znanjem. Jednostavnost mora na neki način da mu se ukloni jer mu jednostavnost neće biti od koristi u ovom takmičarski nastrojenom svetu. Zbog svoje jednostavnosti svetu će delovati kao glupak; zloupotrebljavaće mu nevinost na sve moguće načine. Uplašeni od društva, uplašeni od sveta koji smo sami stvorili, trudimo se da opametimo svako dete, da ga učinimo lukavim, da ga napunimo znanjem – da bude u kategoriji moćnih, ne u kategoriji potlačenih i slabih.

A kada dete počne da raste u pogrešnom smeru, ono dalje nastavlja tuda – ceo život ide mu u tom smeru.

Kad god shvatite da vam je život promakao pred nosom, prvi princip koji nastojite da vratite jeste nevinost. Odbacite svoje znanje, zaboravite na svoje svete spise, zaboravite na svoje religije, teologije, filozofije. Ponovo se rodite, postanite nevini – to je u

Zrelost je ponovno
rađanje, duhovno
rođenje. Rađate
se iznova, ponovo
ste dete. Gledate
postojanje novim
očima. Pristupate
životu s ljubavlju
u srcu. Prodirete u
sopstvenu najdublju
srž s tišinom i
nevinošću.

vašim rukama. Očistite um od svega što niste sami spoznali, od svega što je pozajmljeno, od svega što potiče iz tradicije, iz konvencije. Sve što su vam drugi dali – roditelji, učitelji, fakulteti – samo ga se otarasite. Ponovo budite jednostavni, ponovo budite dete. To čudo moguće je uz meditaciju.

Meditacija je prosto čudan hirurški metod koji vas odseca od svega što nije vaše i spasava samo ono što vam je autentično biće. Prži sve ostalo i ostavlja vas gole i same pod suncem, na vetru. Kao da ste prvi čovek koji je sišao na zemlju – koji ne zna ništa, koji sve mora da otkrije, koji mora da bude tragač, koji mora da krene na hodočašće.

Drugi princip je hodočašće. Život mora da bude traganje – ne želja, već potraga; ne ambicija da se postane ovo ili ono, predsednik države ili premijer, već potraga da se otkrije „ko sam ja”.

Veoma je čudno što se ljudi koji ne znaju ko su trude da postanu neko. Ne znaju čak ni ko su sada! Nisu upoznati sa svojim bićem – ali imaju cilj da postanu neko i nešto.

Postajanje je bolest duše.

Biće je ono što ste.

Za starenje je
sposoban svaki živi
stvor. Odrastanje
je isključivo pravo
ljudskih bića. Samo
retki to pravo i
ostvare.

Otkrivanje sopstvenog bića je početak života. Onda je svaki novi trenutak novo otkriće, svaki novi trenutak donosi novu radost. Nova misterija otvara svoja vrata, nova ljubav počinje da raste u vama, novo saosećanje koje nikada ranije niste osetili, nova osetljivost na lepotu, na dobrotu. Postajete toliko osetljivi da vam i najmanja vlat trave duboko znači. Zbog te osetljivosti jasno vam je da je ta mala vlat trave važna postojanju kao i najveća zvezda; bez te travke, postojanje bi bilo manje od ovoga što jeste. Ova travka je jedinstvena, nezamenljiva je, ima svoju individualnost.

Ta osetljivost stvoriće vam nova prijateljstva – prijateljstva s drvećem, sa pticama, sa životinjama, s planinama, s rekama, sa okeanima, sa zvezdama. Život postaje bogatiji dok ljubav raste, dok prijateljstvo raste.

U životu Svetog Franje odvio se divan događaj. Na samrtni je, a uvek je putovao na magarcu od mesta do mesta deleći svoja iskustva. Svi učenici okupili su se da mu čuju poslednje reči. Poslednje čovekove reči uvek su najznačajnije koje će ikad reći zato što sadrže čitavo njegovo životno iskustvo.

Ali učenici nisu mogli da veruju svojim ušima...

Sveti Franja nije se obratio učenicima, obratio se magarcu. Rekao je: „Brate, veliki sam ti dužnik što me nosiš iz mesta do mesta bez ijedne pritužbe, bez ikakvog gundanja. Pre nego što napustim ovaj svet, samo želim tvoj oproštaj: nisam bio čovečan prema tebi.” To su bile poslednje reči Svetog Franje. Ogromna je to osetljivost da se kaže magarcu: „Brate, magarče...” i da se traži njegov oproštaj.

Dok postaješ osetljiviji, život se uvećava. Život nije barica, postaje okeanski. Nije ograničen na tebe, tvoju ženu i decu – uopšte nije ograničen. Čitavo ovo postojanje postaje ti porodica i osim ako ti postojanje nije porodica, nisi spoznao šta je život – jer nijedan čovek nije ostrvo, svi smo mi povezani.

Prostran smo kontinent, spojeni na milion načina.

Ako nam srca nisu puna ljubavi prema celini, u istoj proporciji nam je život skraćen.

Meditacija će vam doneti osetljivost, veliki osećaj pripadanja u svetu. Ovo je naš svet – zvezde su naše, i nismo stranci ovde. Suštinski pripadamo postojanju. Njegov smo deo, njegovo smo *srce*.

Pored toga, meditacija će vam doneti veliku tišinu – zato što je nestalo sve nepotrebno znanje. Misli koje su deo znanja takođe su nestale... ogromna tišina, i iznenađeni ste: ova tišina jedina je muzika koja postoji.

Sva muzika je trud da se ta tišina nekako manifestuje. Vidovnjaci drevnog Istoka naglašavali su činjenicu da su sve velike umetnosti – muzika, poezija, ples, vajarstvo, slikarstvo – rođene

iz meditacije. Te umetnosti nastojanje su da se na neki način nesaznatljivo dovede u svet poznatog za one koji nisu spremni za hodočašće – to su darovi za one koji nisu spremni da krenu na hodočašće. Možda će neka pesma probuditi želju da se pođe u potragu za izvorom, ili možda statua.

☞

Život mora da
bude traganje – ne
želja, već potraga;
ne ambicija da se
postane ovo ili ono,
predsednik države
ili premijer, već
potraga da se otkrije
„ko sam ja.”

Sledeći put kada uđeš u hram Gautame Bude, samo sedi bez reči i posmatraj statuu. Naime, napravljena je na takav način, s takvim proporcijama da zanemiš dok je gledaš. To je statua meditacije; nema veze s Gautamom Budom.

Zato sve te statue liče jedna na drugu – Mahavira, Gautama Buda, Neminata, Adinata... Dvadeset četiri tirtankare đaina... u istom hramu naći ćeš dvadeset četiri jednake statue, potpuno iste. Kao dete imao sam običaj da pitam oca: „Možeš li da mi objasniš kako je moguće da su dvadeset četiri osobe potpuno iste – ista im je građa, isti nosevi, ista lica, isto telo...?”

Odgovorio mi je: „Ne znam. I mene je oduvek čudilo što nema nikakve razlike. To je skoro pa nečuveno – nema ni dve iste osobe na celom svetu, a kamoli dvadeset četiri.”

Ali kada mi je meditacija procvetala, pronašao sam odgovor – ne od nekog drugog, pronašao sam odgovor da te statue nemaju nikakve veze s ljudima. Te statue imaju veze sa onim što se događalo unutar tih dvadeset četvoro ljudi, što je bilo potpuno isto. Ne brinemo o spoljašnjosti; insistiramo da se pažnja treba obraćati samo na unutrašnjost. Spoljašnje je nebitno. Neko je mlad, neko je star, neko je crn, neko je beo, neko je muškarac,